

Jelöljétek szívemet
időt rontó pecséttel,
mert jóllehet, elmegek
egy rámgyúló éjjel.

Egy sóhajjal kibukik
belőlem mint lélek,

s mint a léggömb, elszökik
Napom majd az égnek.

S akkor fegyvert, pénzt, ruhát
le kell tennem az útra,
s menni, menni, Nap-iránt,
hamvadtan, kihúnyva.

KALÁSZ LÁSZLÓ

Beleköp

mindenféle száj
belerúg mindenfajta láb
a székenbe
s röhögés nyomja
lejjebb
önmagánál
alább

Beletúr mindenfajta kéz.

beleköp mindenféle száj
(búza és ocsú szerelem!)
belerúg mindenfajta láb

csurgatják kéjjel mint a vért
sarat dobnak bele s megalvad
tapodják s szidnak talpukért
mosakszanak ha bennragadnak

Belétúr mindenfajta kéz

beleköp mindenféle száj
belerúg mindenfajta láb

átgondolni sem érdemes:
miért termeli az ész

gondokért folyton önmagát
s gondolja ki gondolatát
zubogó újabb gondokért
gyötörvén újból önmagát

s miért háborog a miért
frissebb mi é r t-ért szüntelen
mért örköd semmin semmiért
a holtig-börtön őrhelyen?

Velem a halál

furulyázik
rajtam próbálgatja nótáit
ezért nincs erőm
időre osztani a sorsom
se kedvem:

mindegy bármint hordom
halálé az életem

*a tavasz: sírszag
minden sírásás orromig csap
üde földhant
hűvös gyökérillatát túrják
kettészelt giliszták*

*sárga pupillás madarak
irányítják az utamat*

*a halál fújja
próbálgatja rajtam nótáit*

velem a halál furulyázik

Sötétségük van

*a fényeknek
liliomoknak feketéjük
sátánszárnyakkal száll az angyal
a csecsszopó dühvel felém üt*

*ezért menjek én Ninivébe?
értelmetlen ha szól
az ég is
nem bántja hogy mindennek vége?
minek áldozódjam fel én is*

*mért kell hogy egyszer majd bekapjon
mégis ez állandóság-cethal
s kiköpjön valamelyik parton
s kiabáljak hol senki sem hall*

*hamut nem szór senki magára
kiröhögnek leköpnék s végül
reám hull e bűnök világa
nekem nem kell menny menedékül!
nem kell jövőmártíromság sem
s ha kiköp a hal én némán állok
vagy fajtalanul kiabálok
velük együtt részegen*

Amen